

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13201

гр. София, 03.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в закрито заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **6915** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във вр.чл.144 от АПК и пар. 40 от ПЗР към ЗИД на АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.)

Образувано е по молба от 26.02.2026 г., подадена от ответника по делото Националната агенция за приходите, чрез пълномощника – юрк. Т. за изменение на Решение №6466/17.02.2026 г., постановено по адм. дело №6915/2024 г. по описа на Административен съд София-град, в частта му за разноските.

Препис от молбата е получен от насрещната страна на 19.03.2026 г., която не е упражнила правото си отговор в 1-седмичен срок по чл.248, ал.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК.

Искането е подадено от надлежна страна и в срок, но въпреки това е недопустимо по следните съображения:

В чл. 248, ал. 1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението в частта му за разноските. Следователно текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановения съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноски, установени като изключение от правилото на чл. 246 ГПК.

Аналогично на чл. 250 ГПК, първата хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК обхваща случаите, при които съдът не се е произнесъл по иначе валидно заявено и прието искане за разноски. Разгледаната правна характеристика на допълване на съдебния акт в обсъжданата част е процесуален способ за отстраняване непълноти при формиране волята на съда. Уредена като изключение от принципа,

въведен с чл. 246 ГПК, тази непълнота може да бъде отстранена, без да се променя вече постановения съдебен акт в същата част. Пропускът на съда да се произнесе по своевременно направеното от страната искане за разноски не се преклудира при липса на представен списък по чл. 80 ГПК, поради което и представянето на списък на разноските не е предпоставка за реализиране на допълване на решението в тази му част.

При втората хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК, след като съдът е определил дължимите разноски, е налице искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с нейното твърдение за осъществяването им, което искане не е за допълнително произнасяне, а за изменение в размера на вече присъденото. По тази причина и правната последица, установена с чл. 80, изр. 2 ГПК, настъпва само по отношение на изменението на решението в частта му за разноските, а не по отношение на неговото допълване. (т.8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК).

В случая се иска изменение, като присъдените на ответника разноски с постановеното по делото решение бъдат приведени в съответствие с неговото твърдение за осъществяването им. Следователно приложима е втората хипотеза на чл.248, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК и предпоставка за допустимост на искането е наличието на приложен от ответника списък с разноски по чл.80 изр.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК до изтичането на преклузивния срок-приключване на последното заседание в АССГ (чл.80, изр.2 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК). Липсата на тази предпоставка обуславя оставянето на искането без разглеждане. Само за пълнота съдът сочи и това, че отправеното от ответника до съда искане, вписано в съдебния протокол от последното заседание на 08.12.2025 г. е за присъждане само на юрисконсултско възнаграждение (не и за заплатеното възнаграждение за вещо лице).

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.3 от ГПК във вр.чл.144 от АПК и пар. 40 от ПЗР към ЗИД на АПК (ДВ, бр. 63 от 2025 г., в сила от 5.08.2025 г.), Административен съд-София град, Второ отделение, 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молба от 26.02.2026 г., подадена от ответника по делото Националната агенция за приходите, чрез пълномощника – юрк. Т. за изменение на Решение №6466/17.02.2026 г., постановено по адм. дело №6915/2024 г. по описа на Административен съд

София-град, в частта му за разноските.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪ

ДИЯ: